

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 6 juni 2018
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0203 (COD)**

9620/18
ADD 1

JUSTCIV 132
EJUSTICE 65
COMER 50
CODEC 931
IA 166

FÖLJENOT

---

från: Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens
generalsekreterare

inkom den: 31 maj 2018

till: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska
unionens råd

Komm. dok. nr: SWD(2018) 284 final

Ärende: ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN Följedokument
till Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om ändring av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001
om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om
bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

---

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2018) 284 final.

Bilaga: SWD(2018) 284 final

Bryssel den 31.5.2018
SWD(2018) 284 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Följedokument till

**Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

{COM(2018) 378 final} - {SEC(2018) 271 final} - {SWD(2018) 285 final}

Sammanfattning

Konsekvensbedömning om ett

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur

A. Behov av åtgärder

Varför? Vilket problem behöver åtgärdas?

Genom förordningen inrättas ett EU-omfattande system för direkt och snabbt översändande av framställningar om bevisupptagning mellan domstolar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur och verkställighet av sådana framställningar. Den anger också exakta kriterier för sådana framställningars form och innehåll. Förordningen ersatte särskilt det tungrodda system som medlemsstaterna använde enligt en Haagkonvention med ett modernt system för direkta kontakter mellan domstolar (för att översända framställningar och sända tillbaka den bevisning som tagits upp). För närvarande har omkring 3,4 miljoner förfaranden i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur varje år gränsöverskridande följder. I många av dessa mål och ärenden är bevisupptagning mycket viktigt för en korrekt rättskipning.

För närvarande är kontakter mellan de organ som utsetts genom förordningen fortfarande nästan uteslutande pappersbaserade, vilket påverkar kostnader och effektivitet negativt. Videokonferenser används dessutom sällan för att höra personer i en annan medlemsstat. Detta initiativ bemöter behovet av att uppdatera lagstiftningen och använda modern teknik vid gränsöverskridande bevisupptagning. Det åtgärdar samtidigt vissa luckor i förordningen som påvisats vid utvärderingen av dess funktion. Dessa luckor leder till följande tre huvudsakliga kategorier av problem:

- förseningar och kostnader för privatpersoner, företag och medlemsstater,
- brister i skyddet för processuella rättigheter, och
- rättslig komplexitet och rättsosäkerhet.

Den tredje punkten innefattar den tvetydighet som uppstår på grund av att vissa grundläggande begrepp i förordningen inte är definierade och den bristande klarhet som följer av den frivilliga arten av förordningen, som gäller jämsides med nationell rätt.

De parter som berörs är medborgare och företag, när dessa är parter i rättsliga förfaranden, medlemsstaternas offentliga och rättsliga myndigheter samt yrkesverksamma inom rättsväsendet (främst domare och advokater).

Initiativet är nära kopplat till det initiativ som rör delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (delgivning av handlingar), som regleras av förordning (EG) nr 1393/2007. De två initiativen är nära kopplade till kommissionens övergripande prioritering vad gäller digitalisering och e-juridik och följer samma linje som det parallella arbetet på det straffrättsliga området (e-bevisning) i syfte att skapa lika villkor på de straff- och civilrättsliga områdena. De bygger på och drar nytta av resultaten av EU:s redan uppnådda resultat och rättsliga standarder, såsom e-Codex och eIDA-förordningen.

Vad förväntas initiativet leda till?

Det politiska målet för detta initiativ är att förbättra funktionen av området med frihet, säkerhet och rättvisa och av den inre marknaden. Detta ska göras genom att effektivisera och påskynda de rättsliga förfarandena och säkerställa en korrekt rättskipning i mål och ärenden med gränsöverskridande följder. Initiativet kommer särskilt att uppnå detta mål genom att anpassa lagstiftningen till den tekniska utvecklingen och utnyttja fördelarna med digitalisering och videokonferenser. Initiativet kommer att öka rättssäkerheten genom att klargöra 1) vissa grundläggande begrepp och 2) förhållandet mellan förordningen och nationell rätt. Detta kommer att bidra till att undvika förseningar och onödiga kostnader för privatpersoner, företag och offentliga förvaltningar, och åtgärda brister i skyddet av parternas processuella rättigheter.

Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå?
Initiativet har ett tydligt mervärde på EU-nivå eftersom det kommer att effektivisera och påskynda de rättsliga förfarandena genom att förenkla och påskynda samarbetsmekanismerna vad gäller bevisupptagning. Detta kommer att förbättra rättskipningen i mål och ärenden med gränsöverskridande följder. Samarbete mellan medlemsstaterna om gränsöverskridande bevisupptagning kan på grund av sin art inte regleras effektivt av medlemsstaterna på egen hand.
B. Lösningar
Vilka alternativ, både lagstiftning och andra åtgärder, har övervägts? Finns det ett rekommenderat alternativ? Varför?
<p>Flera alternativ, från icke-lagstiftningsåtgärder till lagstiftningsåtgärder med olika ambitionsnivåer, har övervägts. Det alternativ som föredras är ett policypaket som innefattar flera olika åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Att ha FSE e-tillhandahållande (e-Codex) som standardkanal för elektronisk kommunikation och elektroniskt utbyte av handlingar. - Att främja moderna metoder för bevisupptagning (t.ex. videokonferens, telefonkonferens och andra metoder för distanskommunikation) som standardmetod om en person behöver höras från en annan medlemsstat. Systemet bör dock innehålla en lämplig flexibilitet (genom möjliga undantag, bland annat beroende på vilken utrustning som finns tillgänglig vid domstolen) och bygga på incitament (genom finansiering av nationella projekt) för medlemsstaterna att förse domstolar med videokonferensutrustningar. - Att avlägsna rättsliga hinder för godtagande av elektroniska (digitala) bevis. - Att öka rättssäkerheten genom att införa ytterligare metoder för gränsöverskridande bevisupptagning i förordningen, som nu ofta faller utanför dess tillämpningsområde, inbegripet bevisupptagning genom diplomatiska eller konsulära tjänstemän. - Att hantera problemet med olika tolkningar av begreppet "domstol" genom att ersätta det med en generell definition av "rättslig myndighet". - Att visa på vikten av de enhetliga normer som föreskrivs i förordningen (effektiviserade förfaranden, likvärdiga normer vad gäller skyddet av parternas rättigheter). - Bästa praxis för de behöriga domstolarna, för att hjälpa dem att tillämpa förfarandena korrekt och utan dröjsmål. - Att göra domstolar och andra yrkesverksamma inom rättsväsendet mer medvetna om de direkta kanalerna för bevisupptagning enligt förordningen.
Vem stöder vilka alternativ?
Berörda parter tillfrågades om i vilken mån de varit inblandade i gränsöverskridande rättsliga förfaranden och om sina preferenser. 73 % hade varit inblandade i gränsöverskridande rättsliga förfaranden och 20 % hade hittills tillämpat förordning (EG) nr 1206/2001. Av de som besvarade det offentliga samrådet var det 65 % som antingen starkt stödde eller tenderade att stödja användningen av moderna metoder för bevisupptagning, såsom videokonferens (i stället för att kallas personligen till en utländsk domstol). De flesta svarande var eniga om att det finns en tendens mot videokonferens i gränsöverskridande förfaranden, och att det därför bör utarbetas europeiska standarder som säkerställer att förhören sker under förhållande som är så verklighetstroga som möjligt. Stödet för digitalisering var särskilt starkt: det rådde praktiskt taget konsensus om att elektronisk kommunikation bör vara standardförfarandet mellan myndigheter/organ som deltar i rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor (61 % av de svarande höll med och 39 % tenderade att hålla med). Det fanns också ett brett stöd för att bredda definitionen av "domstol".
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om sådant alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?
Det rekommenderade policypaketet skulle öka effektiviteten och rättssäkerheten och minska förseningar och

kostnader för berörda parter i mål och ärenden där bevis tas upp över gränserna. Närmare bestämt skulle användningen av elektronisk kommunikation och videokonferenser för mekanismerna enligt förordningen göra dem effektivare. Investeringen i tekniska infrastrukturer och processer förväntas göra rättsliga förfaranden effektivare och minska kostnaderna. Ett antal klargöranden och tillägg skulle öka rättssäkerheten (t.ex. fastställande av ytterligare kanaler för bevisupptagning, och klargörande av begreppen "domstol" och "bevisupptagning"), liksom nytt material för medvetandegörande åtgärder och vägledning. Gränsöverskridande rättsliga förfaranden skulle bli effektivare, vilket skulle minska bördan för medborgare och företag. Klargörandena, den ytterligare vägledningen och de medvetandehöjande åtgärderna skulle bidra till att minska förseningar. Åtgärden skulle förbättra tillgången till rättslig prövning och skyddet för parternas rättigheter, delvis genom att minska förseningar och delvis eftersom den förväntas öka antalet fall där förordningen tillämpas. Generellt förväntas medborgare och företag dra nytta av paketet, särskilt i form av icke-monetära förmåner, såsom förbättrad tillgång till rättslig prövning, valfrihet (val av den metod för bevisupptagning över gränserna som passar dem bäst) och mindre stress för rättsliga förfaranden.

Vad är kostnaderna för det rekommenderade alternativet (om sådant alternativ finns, annars anges för huvudsakliga alternativ)?

Polycypaketet förväntas ge fördelar för privatpersoner och företag som deltar i gränsöverskridande förfaranden. Ökad rättssäkerhet och snabbare, mindre kostsamma förfaranden skulle bidra till att uppmuntra privatpersoner och företag att ingå gränsöverskridande transaktioner och således öka den gränsöverskridande näringsverksamheten och förbättra den inre marknadens funktion. För medlemsstaterna skulle e-Codex och bevisupptagning genom videokonferens medföra vissa kostnader, med det är fråga om engångskostnader, samtidigt som nyttan med dessa åtgärder är fortlöpande och leder till kostnadsbesparingar (dvs. det kostar mindre att höra ett vittne genom videokonferens än personligen). De kostnader som särskilt rör denna förordning kommer även att begränsas av den generellt ökande digitaliseringen av rättsväsendet. Sammantaget skulle nyttan klart överväga kostnaderna. Företag skulle dra nytta av förbättringar när de är parter i rättsliga förfaranden; andra verkningar skulle vara relativt neutrala.

Hur påverkas företagen, särskilt små och medelstora företag och mikroföretag?

Det rekommenderade polycypaketet skulle ge fördelar för företag som är involverade i gränsöverskridande rättsliga förfaranden, i form av ökad rättssäkerhet vad gäller välfungerande gränsöverskridande förfaranden, och snabbare, mindre kostsamma förfaranden. För företag som bedriver olika typer av verksamhet som är relevant för bevisupptagning, kan intäkterna skifta mellan verksamhetstyper: it-konsulter och internet- och telekomleverantörer skulle gynnas, medan behovet av kommunikation via post skulle minska om den ersattes av elektronisk kommunikation. De övergripande ekonomiska konsekvenserna för tjänsteleverantörer förväntas dock förbli neutrala, eftersom de negativa och positiva effekterna för olika typer av verksamheter förväntas vara lika stora, men det kommer att uppstå effektivitetsvinster i själva förfarandena.

Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?

Det föreslagna paketet kommer inte att ålägga nationella förvaltningar några stora kostnader och skulle samtidigt leda till besparingar. Medlemsstaternas offentliga myndigheter förväntas dra nytta av lägre kostnader avseende posttjänster och administrativa uppgifter, tidsbesparingar på grund av effektivare rättsliga förfaranden och minskade administrativa bördor och arbetskostnader. Införandet av e-Codex och anordnande av videokonferenser och annan distanskommunikation skulle medföra vissa kostnader, men det skulle också minska kostnaderna med avseende på posttjänster i framtiden. Dessutom skulle vissa kostnader kunna delas mellan Europeiska kommissionen och medlemsstaterna, t.ex. genom samfinansiering.

Uppstår andra betydande konsekvenser?

Det föreslagna paketet skulle påverka det rättsliga samarbetet positivt och öka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna. Genom e-juridik skulle det ge kunskaper om relevanta metoder och kostnader för att garantera snabba och effektiva förfaranden för gränsöverskridande bevisupptagning. Det skulle öka rättssäkerheten och förbättra tillgången till rättslig prövning genom att stärka parternas processuella rättigheter. Det skulle vidare tjäna behovet att modernisera den offentliga (inbegripet den rättsliga) förvaltningen, uppnå gränsöverskridande samverkan och underlätta kontakterna med medborgarna, i linje med strategin för den digitala inre marknaden och strategin för e-förvaltning.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

Effekterna av det föreslagna initiativet kommer att utvärderas i en rapport som kommissionen kommer att utarbeta fem år efter ikraftträdandet av det ändrade instrumentet.

